

Rozhovory nad Biblí o růstu,
změně a zralosti

Na cestě

Dalimil Staněk
Daniel Heller

Každé úterý 18:00 – 19:00
Křesťanské kulturní centrum

Pokus o osobní
svědectví podle teorie
J. Fowlera

**Jak mě frustrace
posouvá
v duchovním růstu I**

Daniel Heller

úterý 4.2. 18:00 – 19:00

Křesťanské kulturní centrum

východiska

- I víru a její vývoj lze popisovat a podrobit zkoumání, jestliže chceme uvažovat o zdravé spiritualitě; ve víře nejsou tabu, o víře i o jejím prožívání chceme umět mluvit a reflektovat je.
- ne dogma, ale co se mi osvědčilo, co jsem zažil, co se na mě naplnilo (co snad na mě uzrálo jako ovoce...)
- Mám rád svědectví, ale jsem si vědom nebezpečí subjektivity („je to pravda, protože jsem to zažil“)
- stádia se mohou prolínat, měnit, přeskakovat; nemusí to být vždy komplikované, může to jít i snadno

z Fowlera: vývoj/stádia, Streib: styly víry

- jak u mě koreloval kognitivní vývoj se spirituálním: přemýšlení o vztazích (pd naivity a černobílého vidění k prozření a ocenění barevného světa vč. stupňů šedi)
- rozšíření (Heinz Streib): emocionální, sociální a psychodynamický vývoj, životní příběh: nepodmíněná a podmíněná láska (trestání?, kde je hranice dávání najevo hněvu?)
- fáze nebo styly víry – od křeče k uvolnění
- v čem mi víra umožňovala nalézt smysl a řád
- výstavba i rekonstrukce: hlubší ponor a přitom theologická revize

Dětství (0+1 - předverbální, intuitivně-projektující)

- víra – bazální důvěra, vědomí milovanosti
- předverbální svět – světlo z kuchyně
- semínka povzbuzení, naděje a lásky – kdo je zaséval (spíše jiní lidé než rodiče, chválit nebylo zvykem)
- ritualizace, symboly (kostel, varhanní koncerty, kytara z táboráku), vztah-odpuštění
- péče a ohrožení pospolu
- prožitek opuštěnosti až později
- vliv rodičů na obraz o Bohu (stabilita lásky, i když nevím, co bude)
- symboly doma (jen spol. jídlo), spíš jinde (církev), o víře se v raném dětství asi nemluvalo nebo si to nepamatuji

2. mysticko - doslovná víra?

- doslovný výklad; symboly vnímané jednodimenzionálně; morální pravidla a postoje - asi rychle přeskočená fáze
- vyprávění v NŠ – nevěrohodné, starší bratr, brzy opozice nevěřícího světa (příběh/mýtus) – srovnání dvou způsobů vyučování v NŠ
- více možností řešení problémů, vnímání rozporů, nesouladu, věrohodnost dospělých? – dříve než v pubertě

3. synteticko-konvenční víra

- puberta jako období nejistoty a získávané nové jistoty
- *Co si myslí druzí?* (už ne rodiče)
- Nová identita, náhled na svět – nutnost si tvrdě obhájit
- osobní a náb. zkušenost především mimo rodinu
- propojování světů – věda a víra, hodnoty
- ekumena jako něco přirozeného, tzn. nedržet otěže pevně v rukou, otevřenost pro jinakost
- poznání a pochopení rodinných souvislostí
- první pracovní zkušenosti (církve a svět)

4. individuálně reflektující víra

- *Jsem odpovědný za svůj život* (studium a první pastorační zkušenosti)
- studium v zahraničí a nové ekumenické zkušenosti, respekt k různým projevům víry
- individualita X skupina – ne touha vyčnívat, ale už ne potřeba splynout, ale stále snaha se zalíbit
- relativní X absolutní, jednota v různosti
- objevování potřeby vlastních hranic, čas pro sebe
- vlastní pohled na svět, který ale nemusím všem sdělovat
- deziluze z vlastních kompromisů, zkušenost zpovědi a duchovního vedení

5. spojující víra

- *vše je širší, složitější*
- nová interpretace, reflexe minulosti
- hlubší ponor a přitom theologická revize
- věroučné spory a rozpory v prožívání víry
- závažnost rozhodnutí, slibů – ordinace, vstup do manželství
- odpovědnost vůči celku, *Jak být užitečný?*, zkušenost z Ukrajiny a z návratu
- sebepoznání a reflexe (sebezkušnost, výcvik)
- napětí: nevykoupený svět, vize proměny, loyality
- protiklady v myšlení a zkušenosti; hledání pastoračního stylu

6. univerzalizující víra

- Vyhlížím... prohloubení a naplnění dřívějších postojů a schopností víry, které byly dříve fragmentárnější – co bych si přál: pokoj, nahléd, vidět smysl ve všem
- obětovat se není těžké, těžší je přijmout to, že to nemám ve svých rukou (ve své rodině)
- vědomí svobody, snaha vytvářet prostor, kde to absolutní mohu prožívat a nabízet ostatním
- člověk nelpí na strukturách (a někdy nemůže, i když by chtěl)
- člověk si je vědom své moci, reflektuje ji
- přemýšlím o tom, co jsem měl dělat jinak

Co mě ještě oslovilo u J. Fowlera?

- „Boží povolání“ - celostné uchopení darovaného života, vždy ve společenství
- touha po proměně (do Kristovy podoby)
- zkušenost milosti (všichni ji potřebujeme)
- vývoj jako potenciál (rozšíření vztahu k Bohu vztahů k druhým) i nebezpečí (větší autonomie, odcizení)
- vyvážit duchovní praxi i interakce s okolím, akci a reflexi, akci a kontemplaci (co se týká mě i toho, jak působím na druhé)
- rozvoj se může zastavit – nebezpečí rutiny, spočínutí a „hotovosti“ (X mysl začátečníka)
- otevřená definice víry a její kritika, vycházení vstříc
- Nechávám prostor pro Boží působení?

Otázky do skupinek

- Kde jsem na cestě víry? Kde se cítím být?
- Chci se ještě v životě někam posunout, změnit se, prožívat něco ve víře jinak?
- **Jak to mám s druhými? Jaký prostor vytvářím?**
- **Která postava (biblická i jiná) by mohla ilustrovat nějakou fázi vývoje?**
- **Který biblický verš by mohl vypovídat o nějaké fázi vývoje?**

Příště:

**Sandageho model
duchovní krize
a vztahové spirituality
(příběh Jóba)**

Dalimil Staněk

**úterý 11.2. 18:00 – 19:00
Křesťanské kulturní centrum**